

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 2. Nato iam Iohanne adhuc mutus Zacharias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

En, iam mœsta diu sterili de flore iuuentæ
 Gaudia maturâ fruge senecta parit.
 Antiquusque ignominia pudor, atque doloris,
 Fœdâ seges, partus gloria sera venit.
 Sed fons dulcè liquens quid nescio fundit amari.
 It dolor ut læto turbida vena toro.
 Scilicet infranant captiuam vincula linguam,
 Palpitat informi murmure iussa loqui.
 Florentesque toros tristi mors occupat umbrâ,
 Seu potius matæ mortis imago premit.
 Turpè quid obscuro pater ore remugit & infans
 Hæret, hiatque cauo vox quasi bruta specu?
 Nec potis exrundi moroso sermo palato;
 Nunc vbi vox verbi nata sonante domo est?
 Siccine iam natus puer (ô scelus!) ora parenti
 Inuidet, ut surdâ vinciat illa serâ?
 O pudeat gnatum, pudeat sine voce parentem!
 Lis sibi quàm discors! hic filer, ille sonat.
 Parce, quid obrurbas? nil tale quid ausus alumnus,
 Nec potuit, nedum crimina tanta velit.
 Qui filer hinc pater, ipse sibi sua noxa, vel error,
 Suppliciumque suum est, sed puer iste salus.
 Audio iucundos iam libera lingua triumphos,
 Plaudit iò, muto vox vbi nata sinu est.
 Nunc age iucundos pater, ô pater euge, triumphos
 Plaudè, puer dixit, nec mora, plaudis iò!
 Ludit in enodi iam libera lingua palato,
 Officiumque manus occupat apta loqui.
 Alternusque pari puer hinc, pater inde, susurro
 Fit chorus, at IESVS ipse Choragus erat.

Elegia 1.

**Nato iam Ioanne adhuc mutus
Zacharias.**

P Laude pater, gelidæ spes floret amœna senectæ,
 Certa venient diui gaudia, plaude pater.

Vox erat

Vox erat in cursu, tenuere silentia linguam.
 Lingua sub obscuro carcere vincta sedet.
 Quippe Deo, & puero qui credere nesciit error;
 Error, siue timor, vincula cœca dedit,
 Ille patri linguam strictis compescit habenis,
 Accuditque reis dura lupara labris.
 Exciderit dubito, spes omnis & aura labellis,
 Aura repercussos fingere docta sonos.
 Nona senescentem iam luna retexuit orbem,
 Quæ toties nasci visa sit, atque mori.
 Et vox frustrat adhuc elingui verba palato,
 Ac ferit os bruto murmura balba sono?
 Nascere magne puer; viduæ spes fera senectæ:
 Quot lunæ, tot & hæc sæcla doloris eunt.
 Nascere, quid tardas modo tam celer ille choragus,
 Qui crispas agili mobilis orbe pedes?
 Nascere iam tandem, nonæ post tædia lunæ,
 Opportuna nouam iam vocat hora diem.
 Numquid abortiuo stat cruda puerpera fœtu,
 Nec spem maturo germine fructus alit?
 Hinc mutus pater, inde parens applorat, & ardens
 Innuit ò flammæ ille, vel illa suas.
 Vris, & heu miseris tardas solaria canis,
 Quamque parens ægro corde meretur opem.
 Huc ades: ò quid abhuc te vis premit inuida claustris,
 Atque tenent vincti nescia vincta pedes?
 Ruperis angusto luctantes carcere nodos,
 Rumpet & elingues libera lingua moras.
 Quid? necdum tremulis pater impulit ora labellis,
 Vox cui viua puer, candida sæcla canit?
 Si lyra pulchra puer; puero pater accinat infans,
 Ipse tacens puerum qui dedit esse lyram.

(a) Zacharias factus mutus quia Angelo credere
 voluit prolem promittenti.

Elegia